

i Landet slet ikke kan findes nogen Lov for Fællesanliggender, naar den ikke svarer til Rindgjørelsen af 28de Januar 1852, det vil sige, naar den ikke fyldestgjør Fordringen om et Fællesstab med andre Landsdele, thi kun under denne Forudsætning kan der tages Beslutning. Dette staaer i Indskrænkningens § 5, og paa den beraaber Kongen sig i Bekjendtgjørelsen af Indskrænkningens Lov; det kan derfor ikke være tvivlsomt. Naar ærede Medlemmer antage, at jeg ikke skulde have Ret til at mene, at der ved Rigsraadet i det Mindste var Noget, som ikke kunde betragtes som lovligt, saa maa man vel lægge Mærke til, at § 19 i Forfatningen af 18de November 1863 opfordrer mig til, som god dansk Borger, at gjøre Indsigelse imod alle de Indgreb, der stee fra Fællesstatens Side; det er min fuldstændige Pligt og derved naturligt ogsaa min Ret. Efter Alt, hvad jeg har hørt, kan jeg ikke Andet, naar jeg tillige seer, at der just deri, at vi skulle slynke os at komme bort fra den nuværende Tilstand, ligger en Nødvendighed for i Tide ved Voteringer at gjøre Regjeringen opmærksom paa, hvilken dens lovmæssige og rigtige Stilling er; det er blandt Andet at henvende sig til Rigsdagen for at faae Godtgjørelse for alle directe Udgifter.

Bille: Jeg veed ikke, om det ærede Thing vil finde, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i Virkeligheden kan siges at have besvaret de Ytringer, der ere fremkomne fra min Side. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har svævet langt ud fra det Spørgsmaal, der egentlig foreligger, og at han istedetfor at bidrage til, at det kan staae klart for Alles Dine, hvad det egentlig gjælder om, har søgt at drage ganske uvedkommende Ting ind i Forhandlingerne. Dersom det ærede Medlem virkelig finder, at hans Forslag er „hjulpeløst frem“ ved det, der er ytret her idag, saa maa han være ganske overordentlig nøjsom; thi det forekommer mig, at der fra alle Sider er fremkommet saadanne Bemærkninger, som maae vise, at man kommer ind paa en heelt forkeert Bane ved at følge det ærede Medlem. Det er ikke til nogen som helst Nytte, at det ærede Medlem

nu peger hen til et Forslag, som han tidligere har gjort om Forfatningsagens Ordning, naar Forholdet er det, at der foreligger en vis given Tilstand, som er forskjellig fra hans Planer, naar det er i Henhold til den, at Afgjørelsen skal stee, og naar det er i Henhold til den, at det ærede Medlem søger at paa beraabe sig en af de gjældende Love af 29de August 1855. Vi maae holde os til, hvad der ligger for, og ikke til, hvad der kunde have ligget for, hvis det ærede Medlems Forslag var gaaet igjennem — en Tilstand, jeg forresten ikke troer, vilde i mindste Maade være at foretrække for, hvad vi have. Det ærede Medlem meente, at, da Naturalpræstationerne til de fjendtlige Tropper ere ydede gennem danske Myndigheder og tildeels ved vor egen Regjeringens Medvirkning, saa maae de falde ind under det Særlige. Det kan ikke forholde sig saa. Selv den § 2, som han har anført, siger udtrykkelig og klart, hvorledes det Hele skal være; der er kun Tale om Udgifter til vor egen Hær i Henhold til bestaaende Planer eller givne Love, ikke om fjendtlige Udskrivninger. Det ærede Medlem kom ogsaa til at gjøre en Indrømmelse, der stod i stærk Modsigelse til, hvad han kort iforveien havde sagt. Han kom nemlig til at tale om, at disse Sager kom til at henhøre under begge Dele af den Myndighed, „søms siges at være til.“ (Tscherning: Nei, som vides at være til!). — Jeg beder om Forlæbelse, jeg skrev sieblittelig ned, hvad det ærede Medlem sagde; han sagde: „siges“ at være til, og det er en af de Ytringer, som jeg forbauses over, kunne passere i denne Sal. Dersom det skal være tilladt i Rigsdagen at drage Rigsraadets lovlige Bestaaen i Tvivl, dersom det skal være tilladt under Forfatningen af 5te Juni 1849 at benægte Gyldigheden af Forfatningen af 18de November 1863, saa befindes vi os i et fuldstændigt Forfatnings-Anarchi, og det er min Anskuelse, at den høitærede Formand, ved at tie stille til disse atter og atter fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds faldende Udtalelser, gjør sig skyldig i at forlade et Standpunkt, paa hvilket han ellers ved mange Leiligheder har stillet sig, og uden hvilket vi ikke kunne forhandle.